

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1459/2022
24.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ана Ђорић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 500/21 од 29.09.2021. године, на седници одржаној 24.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној као изузетно дозвољеној, против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 500/21 од 29.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 500/21 од 29.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр 500/21 од 29.09.2021. године, донетом у другом степену, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Обреновцу Прр 23/21 од 21.07.2021. године у ставу другом изреке, којим је одбијен тужбени захтев тужиље за исплату износа од још 2.500 евра преко досуђеног износа од 500 евра до траженог износа од 3.000 евра, са траженом каматом и ставу трећем изреке, којим је обавезана тужена да исплати тужиљи износ од 18.000,00 динара на име трошкова поступка, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбачена је као недозвољена жалба тужиље, изјављена против става првог изреке пресуде Основног суда у Обреновцу Прр 23/21 од 21.07.2021. године, којим је делимично усвојен тужбени захтев тужиље, тако што је обавезана тужена да исплати тужиљи износ од 500 евра на име новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, са законском затезном каматом од 21.07.2021. године до исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне

примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, сходно одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност посебне ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку. Притом се посебна ревизија не може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с обзиром на то да наведени ревизијски разлози из члана 407. ЗПП нису прописани као разлози за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије и у смислу одредаба члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези са чл. 413. и 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбама члана 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) прописано је да се независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно примењују одредбе у споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1) и да ревизија није дозвољена (став 3).

Законом о парничном поступку је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1), да у спору мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена (члана 479. став 6), као и да је ревизија недозвољена (члан 410. став 2. тачка 5) ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим из члана 404. овог закона.

С обзиром на то да је побијаном другостепеном пресудом донетом у другом степену одлучено у спору мале вредности, у ком спору није дозвољена ревизија и да у конкретном случају ревизија није дозвољена ни по посебном закону, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић